



A SZÉLMALOMHARCOS XVI. fejezet

Az emberhalászat éve 2004

Molnár Tamás életfilmje

A magyar politikai „elit” (oligarcha) mindinkább elsüllyed a saját maga által kreált mocskos mocsárban. A gengszerváltás történetében először fordul elő, hogy a kormányzati ciklus felénél csúfosan megbukik az ország miniszterelnöke Medgyessy Péter, a D-209-es hálózati ügynök. A jobboldali ellenzék változatlanul béna és teljesen enervált. (Orbán most éppen a foci EB-n élvezi a meccseket!) Az MDF látványosan szétforgácsolódik, a pártból kizárják Lezsák Sándor pártalapítót. Az év botránya kétségtelenül Kulcsár Attila ügye, ahol a milliárdos sikkasztásokba belekeverednek neves üzletemberek, politikusok és főrendőrök. Még felsorolni is kínos az évközi penetráns eseményeket: - Januárban fellángol a Tilos Rádió ügye (Barangó beszélása: - Kiirtanám az összes keresztényt!). Tavasszal jönnek a Kulcsár-vallomások: arab pénzszállítók szerepe, Gyurcsány és Tóth András főrendőr érintettsége, Forró Tamás ügynökmúltja. Aztán a bankárperek, vagyis a Kunos és Princz ügy bírósági szakasza és a felháborítóan enyhe ítéletek. (Jancsó Miklós filmrendező és több ismert liberális értelmiségi szimpátiatüntetése a tolvaj Kunos mellett!) Később kiderülnek Rácz Péter főúttörő ingatlan panamáit, majd a Tankönyvkiadó szocialista lenyúlása.

Nyáron tetőzik a BAUMAG ügy, a simlis Demszky adriai villaépítése, Ron Werber izraeli kampánytanácsadó titkos MSZP-s küldetése. Később Szász Károly brutális megverése, a „mű-fasiszta” Bácsfi Dianna körüli álbálhék, a birkózó olimpikon Farkas Péter marihuána ültetvénye, majd jön a végső csattanó: Apró Piroska és Gyurcsány Ferenc cégbirodalmainak milliárdos állami támogatása. A nép bambán néz, mint a moziban! Az örült pszichopata Fletó, ősszel átveszi a teljes irányítást és hatalmat az ország felett! Értetlenül állok az események előtt. Elképesztő számomra az, mi mindent meg lehet csinálni ezzel a becsapott, elbódított és butaságban tartott országgal. Mivel sokan azt hiszik, hogy Európában kolbászból van a kerítés, májusban önként és dalolva csatlakozunk a gyarmatosítás újabb stációjához. December elején jön a végső csapás. A kettős állampolgárságról szóló népszavazás kapcsán megadjuk magunknak a kegyelemdőfést, önerőből megtagadjuk határon túli nemzettestvéreinket. Azt gondolom, hogy innen már nincs lejjebb, pedig van! A közönyös tömegeket egyáltalán nem érdekli a tiszta JOBBIK morális üzenete és küzdelme.

A JOBBIK zászlóbontó kongresszusát követően felkeres bennünket Koltay Gábor rendező, mivel szeretne interjúorozatot készíteni a mozgalom vezetőivel. Hatalmas reklámlehetőséget látunk Koltay önzetlen ajánlatában, ezért heteken keresztül a Szabad Tér Kiadó irodájában

beszélgetünk emlékeinkről és jövőbeli céljainkról a rendezővel. A fiatal párt vezetőivel készült kötet bemutatójára január 14.-én kerül sor. A könyv címe „Adjak egy jobbik világot”, mottója egy találó Ady idézet, a költő Ugrani már soha című verséből: „ Adjak egy jobbik világot / S akkor talán másképpen látok, / De adjatok, de hamar.” Sűrű napok ezek, másnap Hontalanság címmel megjelenik saját kötetem is a könyvpiacra. Javarészt a Magyar Nemzetnek és a Nemzetőrnek írott publicisztikáim élénk vitákat váltanak ki a Fidesz frakciójában. Az „Amerikai pite” című írásom annyira megérinti Körömi Attila pécsi képviselőt, hogy hosszas, személyes hangú levelet intéz hozzám. Későbbi beszélgetéseink és lelkiismereti válsága kapcsán hamarosan kiül a FIDESZ frakcióból a független képviselők közé. Körömi ritkán kap felszólalási lehetőséget, de aztán minden alkalommal a JOBBIK álláspontját képviseli az országgyűlésben.

Ismét kampánykörútra, vagy ahogyan én nevezem: „emberhalászatra” indulok. Immár harmadszor veszem nyakamba az országot. A polgári körös és a sajtóklubos előadások után, most hetente többször a Jobbiknak kampányolok. Egy ütött-kopott piros Skodával, általában a Károli egyetemről indulok vidékre. Eleinte Kovács Dávid is elkísér, később javarészt egyedüli előadóként utazom. Kelet-magyarország szegényebb vidékein és az egykor erős MIÉP-bázisokon aránylag gyorsabban tudunk alapszervezeteket alakítani. Nyugat-magyarország polgári települései már erősen Fideszesek, itt nehéz az áttörés. Éjjel-nappal, esőben és hóban járom a kopott és füstös vidéki kultúrházakat, vendéglőket és kocsmákat. Sok kedves és kellemetlen emlékem van ezekről a hónapokról! Pécsen egyetemistáknak tartok előadást, amikor a hátsó sorokban feláll egy hallgató és megélhetési politikusnak nevez. A hirtelen jött képtelen vádra, semmit sem tudok válaszolni, szinte megnémulok a döbbenettől. Nem mondom el neki, hogy nincs állásom, nincs fizetésem, ingem szakadt, cipőm lukas és beázik. Csakúgy, mint több millió honfitársam, a „rendszerváltás” igazi vesztese vagyok. Nyilván senki sem értené meg, hogy miért járom ilyen elszántan az országot!

Április 24.-én, A farizeus unió címmel megrendezzük a IV. Visegrádi Disputát. Az előadók itt már szinte kivétel nélkül a JOBBIK szellemi holdudvarába tartoznak. A konfliktuskerülő és megalkuvó értelmiségiek ide már nem mernek eljönni. Helyzetértékelő beszédemet követően felszólal többek között Balczó András, Körömi Attila, Kovács Dávid és Nagy Ervin. Május elsején a Hajógyári-szigeten megrendezzük az első Jobbikos majálist. Itt hatalmas üstökben főzök, és sajtóklubos beszélgetésen veszek részt Vonával és Bikádi László református lelkésszel. A nyár kicsit csendesebben telik. A háttérből Szaszi és Előd gőzerővel szervezi a mozgalmat, világhálós szervezésben és internetes hálózatépítésben már ekkor jobbak vagyunk az összes többi pártnál. Hatalmas csalódásként élem meg, hogy két húzóemberünk már a legelső időkben kiesik a munkából. Vona Gabi családalapítási és egzisztenciális okokra hivatkozva hosszú időszakra eltűnik a JOBBIK életéből. A szakmai kabinetek felállítása - amely az ő feladata lett volna-, így teljesen összeomlik. Másik társunk Tasnádi András, elvi okokra hivatkozva adja fel a küzdelmet. Később tudjuk meg, hogy munkatársa lesz egy erősen liberális szellemiségű, kereskedelmi rádióadónak. A körülöttünk lévő sajtócsendben, az ellenséges MIÉP pergőtűzében, a FIDESZ halálos ölelésétől kísérve, bennem is csak a többiek fanatizmusa táplálja a reményt.

Különböző izgalmas és látványos akciókkal kísérletezünk, hogy kitörjünk a politikai elszigeteltségből. A tavaszi EP-választások során elvből nem indulunk ugyan, de meghökkentő és figyelemfelkeltő óriásplakátjaink nagy vihart kavarnak. (Plakátunk látványa: - Kék színű uniós dobozban, pártlogókkal díszített cigaretták sorakoznak. Felirata találó: - Mindegy melyiket szívod!) A Fideszhez közelálló nagy reklámcégek mindenhol akadályozzák közterületi megjelenésünket. Sajnálattal vesszük tudomásul, hogy az emberek többsége nem akarja megérteni euro-szkeptikus álláspontunkat. (A kampány során megjelenik egy Inconnu csoport által készített plakát is, amit Budaházy Gyuriék terjesztenek. Ebből hatalmas politikai és rendőrségi botrány kerekedik, hiszen a nemzetiszocialista és kommunista karszalagok mellett, ott az Unió szimbóluma is a parolázó kezeken. Lehet nemet is mondani! – üzeni a frappáns felirat.)

Mivel nem indultunk az országos választásokon, erőpróba gyanánt két jelöltet mégis elindítunk az őszi időközi önkormányzati választásokon. Nógrádban Franka Tibor - régi Pannon Rádiós újságíró-, Sopronban pedig egy helyi 22 éves fiatalember Kirkovits Balázs képvisel bennünket. Mivel társaim megbíznak a soproni kampány lebonyolításával, Balogh Andris társaságában hónapokig lejárók és szervezkedem a határ menti városban. Furcsa megtapasztalnom, hogy a Sajtóklub szereplésem és az Inconnu kiállításunk kapcsán egykor barátságosnak tűnő Molnár Ágnes (Fideszes kampányvezető), milyen gyűlölettel és megvetéssel fogadja jelenlétem. (A polgári párt helyi vezetőivel sajnos itt sem lehetséges semmiféle demokratikus együttműködés és párbeszéd!) A kampány során híres közéleti szereplők bevonásával előadássorozatot szervezek. Fellépnek barátaim és személyes ismerőseim, többek között Rácz Sándor, Patrubány Miklós, Koltay Gábor, Raffay Ernő, Kondor Katalin, Siklósi Beatrix és Somogyi Győző festőművész. (Melocco Miklós szobrászt is meghívom, de a Jobbiktól és a direkt pártpolitikától visszaretten!) Minden erőfeszítésünk ellenére, a hatalmas jobboldali ellenszél és a MIÉP indulása (Sárdy Barbara) miatt, a soproni megmérettetésen csúfosan elbukunk.

Az országjáró „emberhalászat” mellett, rám hárul a feladat, hogy látványos utcai akciókkal felhívjuk magunkra a figyelmet. Kulcsár Attila milliárdos sikkasztási ügye ekkoriban nagyon foglalkoztatja az embereket. Lehull a lepel, mindenki láthatja, hogy semmiféle különbség nincs a sötét alvilági és a kifehéritett „felvilági” (politikusbűnözők) között. Miután Kulcsárt, a Britton székházban, luxuskörülmények között – állami közpénzen-, házi őrizetbe helyezik, eltervezek egy látványos utcai akciót. A Filmgyártól kölcsönzött csíkos rabruhákba beöltöztetünk két láncra vert statisztát, akik egy talicskányi (hamis) pénzt tolnak át a Képviselői Irodaház bejáratától a közeli Britton székház ajtajáig. Itt sajtótájékoztató keretében felavatjuk Magyarország első, közpénzen fenntartott luxusbörtönének emléktábláját. Természetese azonnal megjelennek és igazoltatnak a rendőrök. Hosszas vitát folytatok velük, hogy nem demonstrációt, hanem sajtótájékoztatót tartunk, amihez nem kell bejelentési engedély. Sehogyan sem akarják megérteni a helyzetet, ám váratlanul megérkezik a kormányőrség őrnagya, aki félrehív, és csak ennyit közöl: - Molnár úr! Megértem önöket, egykor MIÉP tag voltam. Mindannyian tudjuk, hogy

a legnagyobb bűnözők nem itt, hanem odaát a Parlamentben ücsörögnek. A békesség kedvéért kérem, hogy legközelebb minden jogszabályi félreértés elkerülése végett, jelezzék előre szándékaikat. Az udvarias tiszt visszaadja irataimat, majd távozik. Hosszasan nézem távolodó alakját és elgondolkodom. Vajon milyen lehet egy tisztességes embernek bűnözőket szolgálni?

Közeledik az év vége. A nemzeti oldal szervezetei, pártjai és csoportjai, a keresztény egyházak és a határon túli magyar mozgalmak lázasan kampányolnak a kettős állampolgárság ügye mellett. Az országgyűlés gyávasága, megalkuvása és súlyos törvényi mulasztása miatt, az MVSZ összegyűjt 274 ezer támogató ajánlást és elindítja a népszavazási eljárást. A FIDESZ kezdetben a második kérdéskörre, a kórházak privatizációjának megakadályozására koncentrál, később kapcsolódik csak az állampolgársági kampányhoz. Az MDF a világszövetséggel szembeni rossz viszony miatt (Nem Boross Péter lett az MVSZ elnöke!), félszívvel kampányol. A szocialisták és a szadesz - Gyurcsánnyal és Kunczéval az élen-, hazaáruló módon viselkednek. A Jobbikban mindenki emberfeletti teljesítménnyel segíti az ügyet. Számítógépeket és szavazatszámláló apparátust biztosítunk a világszervezetnek. A várható siker reményében, a népszavazás napján, a Kossuth téren színpadot állít fel az MVSZ és tömeggyűlésre hívja az embereket.

Este van már, izgatottan várakozunk a hidegben. Az ünnepi műsorban - melynek moderátora Dobos Attila-, sok közéleti szereplő mellett, nekem is fel kell szólalnom. Egymást követik a színpadi produkciók, amikor váratlanul megérkezik a lesújtó végeredmény. Hatott az ellenkampány és a közéleti apátia, az ország lakosságának mindössze 37,5 százaléka ment el szavazni. Hiába győzött némi különbséggel az „IGEN” szavazat, mivel a részvételi arány nem érte el a 25 százalékot, érvénytelenné vált a többségi akarat. Szegény Dobos Attila kezdetben nem érti az eredményt, örömeiben ugrándozik és tapsikol a másfélmilliónyi igennel szavazó hallatán. Én elkeseredetten várakozom a függöny mögött Raksányi Gellérttel, a mindenki által szeretett népszerű színésszel, Kutyu bácsival. Mindketten majdnem sírunk a szégyentől és fájdalomtól. A teljesen összetört Raksányi után én következem. Rövid felszólalásomat követően előveszem a nálam lévő útlevelemet és nyilvánosan elégetem. Ezzel a látványos és szimbolikus gesztussal jelezni kívánom, hogy megtagadok és elutasítok minden hivatalos kapcsolatot ezzel az állammal, amely nem képes szeretettel keblére ölelni az erőszakkal elszakított nemzettestvéreit. Ezzel az aktussal megtagadom és visszautasítom szabad utazási jogaimat is. Jelképesen börtönbe zárom magam, akárcsak a határok túloldalán rekedt és most kiközösített honfitársainkat az itthoni közönyös magyarok. Még el sem hamvad füstölgő útlevelem, amikor mellém lép Diószegi Olga* művésznő és rövid beszédet követően reklámozni és árusítani kezdi közelgő koncertjének jegyeit. Teljesen ledöbbenek a jeleneten és csak ennyit mondok a mikrofonba: - Látjátok magyarok, ezek vagytok ti! Még temetni sem tudtok tisztességesen, hallgassátok csak a jegyzéreteket!

(folytatjuk)

** Itt nyilván tévedés van - talán Beregszászi Olgára gondol az író, s nem a nyolcvanas évek ellenzéki mozgalmának, s pl. az ún. Lánchidi csatának az egyik szereplőjére...*